

פרשת מטות

פרשת בני גד ובני ראובן מלמדת ששני שבטים אלה נתברכו בעושר רב: "ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד".

אולם הם חשפו לעינינו את הקללה שבעודף הון המבלבל את האדם והופך אותו לעבד הכפות לממונו.

אמרו חז"ל: "בני גד ובני ראובן שהיו עשירים והיה להם מקנה גדול, חיבבו את ממונם וישבו להם מחוץ לארץ ישראל.

לפיכך, גלו תחילה מכל השבטים.. ומי גרם להם? על שהפרישו עצמם מאחיהם בשביל קניינם – שכתוב: ומקנה רב היה לבני ראובן.."

(מתוך ממעיין האגדה-א. ארזי)

שבת
שלום

שיעור פרשת השבוע:

גילי זיוון
לאחר מניין שני
וקידוש משותף

י מ י ה ח ו ל		שבת מטות	
04:56←04:51	זמן תפילין /טלית	19:26	הדלקת נרות
		19:35	מנחה א' 14:00 ב'
09:20←09:18	סוף זמן ק"ש	18:30	ערבית מוקדמת
19:43←19:46	שקיעה	06:45	שחרית א'
13:15	מנחה א' (בחד"א)	08:30	שחרית ב'
19:30	מנחה וערבית	11:30	קידוש
		17:40	מנחה 13:30
20:10	ערבית	17:15	לימוד 'דור לדור'
		18:00	שיעור הרב דוד
08:00	שחרית ב' (בצריף)	20:23	צאת השבת

ציון הפרשת שבוע אטות, באקבות שיצורו fe ידידיה כהן ז"ל, מנת תשא"א

הקדמה: השבת אנו מתכנסים, משפחת ידידיה ז"ל ורחל תבלי"א כהן, לציון שלשים שנה להסתלקותו של ראש משפחתנו. מבין כתביו הרבים הוא השאיר אחריו גם כ- 200 מערכי שיעורי פרשת שבוע שניתנו בסעד (בשנים הראשונות בין קבלת שבת לערבית ובשנים שאחר כך – לאחר המניין השני).

מערכי השיעור נשתמרו בתור "פתקאות" שהן בבחינת מועט המחזיק את המרובה. בשנה הראשונה לפטירתו שקדה נועה על הפיכת הפתקאות הללו לדפים שחולקו לחברים בכל שבוע בתור "עלי עיון".

לזכרו של ידידיה ז"ל אביא משהו מאותם "עלים" לפרשת מטות. דרך הילוך השיעור אתה למד הרבה על האדם ועל "ארגז הכלים" שבו היה מצויד בגישתו להכין את דבריו לפני הציבור.

השיעור עסק בנושא "טהרת כלים" שמקורו בפרשה. התורה קובעת, בסוף מלחמת מדין את דיני טהרת הכלים שנלקחו בשבי. "כל אשר יבוא באש תעבירו באש וטהר... וכל אשר לא יבוא באש תעבירו במים" (פרק לא, כג). הפסוק הזה הפך להיות המקור לא רק לדיני הכשרת כלים (ליבון והגעלה) אלא גם לדיני טבילת כלים הנלקחים מידי לא יהודי. המשנה במסכת עבודה זרה קובעת ש"הלוקח כלי תשמיש מן העובדי כוכבים, את שדרכו להטביל יטביל, להגעיל יגעיל, ללבן באור ילבן באור". על משנה זו קובעת שם הגמרא (דף לה ע"ב): "וכולם צריכים טבילה בארבעים סאה".

(במהלך השיעור עסק ידידיה ז"ל במחלוקת רש"י ורמב"ן על היקף הצורך בטבילה).

השלב האחרון של השיעור עסק בטעם הטבילה. מדוע באמת כל כלי הנקנה או נלקח מידי אדם לא יהודי צריך טבילה.

התשובה המקורית הראשונה ניתנה על ידי התלמוד הירושלמי (עבודה זרה פרק חמישי): "צריך להטביל לפי שיצאו מטומאת נכרי ונכנסו לקדושת ישראל".

מסביר אחד מגדולי אשכנז בדורות הראשונים, בעל "אור זרוע": "שמדמה אותו (=את הכלי הנרכש מן הגוי) לגר שנכנס לקדושה על ידי טבילה".

פרשנות זו מרתקת כי היא ממקדת את כל סיפור הטבילה במעבר של כלים מרשות אחת לרשות אחרת. לא מדובר כאן על חששות של איסורי אכילה שנדבקו בכלי, או משהו מתחום האיסור וההיתר. זו תפיסה שיסודה בפילוסופיה יהודית שמתארת את המציאות של ישראל בעולם כנבדלת מעולמם של הנכרים. גדליה אלון בספרו "מחקרים בתולדות ישראל" רואה את הדבר הזה כמאבק כולל שמבקש לבדל את ישראל מן הסביבה הנוכרית שבה הם חיו: "ייסודה של הלכה זו, הרואה את הנכרים כטמאים, שקוע במסורת ההלכה המיחסת טומאה לגוף עבודה זרה ומשמשיה. טומאת נכרים אינה איפוא אלא מעין הרחבת תחום טומאתה של עבודה זרה עצמה והכללת עובדיה בתוכו".

בהמשך השיעור מוכיח ידידיה ז"ל שהלכות טומאת נכרים נהגו בימי החשמונאים, עוד לפני הורדוס. ויש רגלים לדבר שנהגו בהם מאז עליית עזרא ונחמיה, שביקשו לעצב את הזהות הנבדלת של ישראל. עד כאן שיעורו של ידידיה, מלפני שלשים ושלש שנים.

בשולי שיעורו אעיר משהו על המתח שבין עיון פרשני בפרשת השבוע לבין משמעות קיומית ומעשית הנובעת ממנו. ידידיה ז"ל היה איש אשכולות. עולמו היה ספוג בתרבות העולם, אהב אומנות ומוזיקה קלאסית, ידע לצטט את כל החכמה האצורה בתולדות האנושות, ללא שום בידול בין יהודי לגוי.

ולצד זה – היה יהודי גאה וזקוף שהבליט את ייחודו היהודי בכל מקום. הכיפה הגדולה, הציצית שבחוץ – היו סמלו בכל מקום אליו הלך. השילוב המדויק הזה בין איש המאמין שכל בני האדם שווים בהיותם צלם אל-הים לבין איש המאמין בייחודו של עם ישראל ובצורך בזהות מוגדרת ומובדלת היו סיפור חייו. יהי זכרו ברוך.

הרב בני לאו

* משפחת לאו לא מגיעים השבת בעקבות המצב, ולכן השבת לזכרו של ידידיה כהן נדחתה לימים שקטים יותר.

אי על העדה

קראנו בשבת את הפסוקים הבאים: (פנחס, כ"ד, ט"ז) "יפקוד השם אלוהי הרוחות לכל בשר, איש על העדה. אשר יצא לפניו, ואשר יבוא לפניו, ואשר יוציאם ואשר יביאם, ולא תהיה עדת השם כצאן אשר אין להם רעה". כאשר קראנו פסוקים אלה בשבת, עלתה לפני דמותו של עפר, שבשקט ובמסירות אין קץ יוצא לפנינו, מוציא ומביא, ברוך השם – שיש לנו רועה.

לעופר, אריאל, כל אנשי צח"י, נחום (מזל-טוב), בוקי, וכל החברות והחברים הטובים, שבשעה שאנו מסתופפים בממד"ים, דואגים לכל מחסורנו מגדול ועד קטון, יישר כוח - ותזכו למצוות.

וכל העוסקים בצרכי ציבור באמונה, הקב"ה ישלם שכרם.

קבלו את תודותינו והוקרתנו.

צמח סרט

ברוח התקופה, ובעקבות שירו של חייט אורי על חלפי הא"ה הי"ד:

פה מוטלות גופותינו	לא רשענו, למדנו הגינו תורה
בלב בור מחשך, שלושה	אך הנה דמנו בוסס
המוות נשקף מעינינו	וסיפור גויעתנו נפוץ כסערה
איננו נושמים. אין אוושה	בלב עם נבוך ומובס
ומפץ יריות מקרוב	שקל-תפילתו לא ימאס!
ואש אל המוות ניגשה	

ראה אמותינו שחות כל הליל	יבוא עוד הבוקר, אנחנו נשוב
לשמיים נושאות את בכיין	נקיץ עם מתי האומה
ראה כל העם לא מפסיק מפלל	עת תידום זעקת יריה אחרונה
בארץ, בכל העולם.	נחיה עוד על פני אדמה

ראה הלילות י"ח במספר	כקדושים שמסרו את נפשם על השם
שהוטלנו כדומן בסלע	כמו כל יתר סגולי ישראל
ראה את סבלנו שכה מדובר	אנחנו נזכה לבנין השלם
כנפש בכף הקלע	בקרוב, בבוא הגואל

נכתב צ"י יהודית ויידן, בתם של מריט ומה בן צבי.

הפלט והפרכה לכל חברי קהילת סעד די בכל אתר ואתר,

ביום רביעי לפני כשבוע יצאתי משערי הקיבוץ והצטרפתי לחיילי צה"ל שנקראו להגן על תושבי הדרום בפרט והמדינה בכלל. בימים הראשונים עברנו סדרת אימונים והכנה לקראת פעילות אפשרית ברצועת עזה. כל לוחם בצה"ל חווה שבתות מיוחדות במהלך שירותו הצבאי, אך השבת האחרונה היתה מיוחדת במינה. בליל שבת-תפילת קבלת שבת המונית ושמחה (בנוסח קרליבך) יחד עם מאתיים חיילים, ולמחרת בבוקר - שיגרת אימונים רגילה ממש כמו בימות חול במטרה להחזיר לגדוד את הכושר המבצעי שלו. לעת עתה אנחנו ערוכים ככח מגן באזור הדרום. הפוגה זו מאפשרת לי לכתוב לכם כעת.

מלבד הגעגועים למשפחה, אני חש רצון עז להיות יחד עם המשפחות והחברים שנשארו בסעד ולהיות אתכם בתקופה מורכבת ומאתגרת זו. בכל פעם שנשלחת הודעת סמ"ס מנחום או מעפר אני שמח על העידכון המהיר, שמחה המלווה בחשש ותקווה שהכל בסדר. פלאי הטכנולוגיה מאפשרים לנו להישאר יחד לפחות בתחושה, ולהתגבר על פערי המקום והזמן. לתחושות אלו ודאי שותפות כל המשפחות שיצאו לאזורים מוגנים ורגועים יותר.

ברוך השם, זכינו לראות ישועות בימים האחרונים בסעד. כמובן שהיינו מעדיפים לוותר על מציאות חיים זו, אבל מכיוון שהדברים אינם נתונים לבחירה, עלינו להתבונן על המצב ולנסות להפיק ממנו את המירב. תחושת המוגנות, השמירה וההגנה הא-להית מורגשת במיוחד דווקא כעת, שהנפילות כל כך קרובות, אך ב"ה לא נגרם נזק משמעותי - "יפול מצדך אלף ורובה מימינך, אליך לא ייגש".

אחת הדרכים הטובות והחשובות לשמירה על החוסן האישי והקהילתי היא שמירה על רצף שיגרת החיים (עד כמה שהמציאות מאפשרת). המשיכו בפעילויותיהם הברוכות - יציאה לעבודה, תפילה במניין בבית הכנסת הזמני, הגעה לחדר האוכל, השתתפות בשיעורים ועוד. כל אלו יסייעו לנו לעמוד כצוק איתן מול הקמים עלינו.

ביטחון ובטיחות - לימדונו חז"ל כי "אין סומכים על הנס", לכן עלינו להמשיך ולשמור על הוראות הבטיחות בבחינת "ונשמרתם לנפשותיכם מאוד". יחד עם זאת נבטח בצור ישראל, הנותן כוח לחיילי צבא הגנה לישראל וכוחות הביטחון בכל מקום שהם, ולכל תושבי עוטף עזה היושבים בטווח ירי האויב.

אנו, בימים אלו בהם מציין עם ישראל את ימי 'בין המצרים', בין י"ז בתמוז לתשעה באב, ימי חורבן הבית עסוקים בשמירה והגנה על הבית הפרטי שלנו, ועל מדינת ישראל, ביתנו הלאומי. נתפלל יחד שהקב"ה יפרוס

סוכת שלום עלינו, ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים

אי"ה נתראה בקרוב

הפגזת תל אביב...

ביום חמישי- בעקבות המצב, נאלצנו לדחות את יום ההולדת החגיגי של הקיבוץ. התחושה הייתה מעט מרה, אך הוחלט כי ליום מיוחד כל כך מגיע את מלוא השמחה, ולכן- מועד אחר ייקבע בהמשך. כדי לחגוג באופן סמלי, הרמנו כוסית לכבוד הקיבוץ, כל אחד לחוד בביתו המוגן, אך גם כולנו יחד כקהילה.

ביום שישי- בקריאת "בוקר טוב, בוקר טוב" הידועה לכולנו מפורים, החמאס שלח לנו שעון מעורר בצורת שני קסאמים שנפלו במקומות מרכזיים- האחד ליד בית יקותיאל, והשני בדשא המועדון לחבר. באירועים אלו לא היו נפגעים, אך היה נזק... הרכבים חטפו מכה כואבת, ועלה חשש בקרב החברים כי לא יוכלו לנסוע לשבת מנוחה. רצה הגורל, ויצחקוב הוא זה שנאלץ בעקבות אירועים אלו לנסוע ברכב חלופי ומקרטע...

בערב שישי- קומת חדר האוכל התחתונה התגלתה כקומה רב תכליתית, ובערב שבת הפכה מחדר אוכל- לבית כנסת. את השבת הכנסנו עם קבלת שבת מיוחדת, אליה הצטרפו גם חיילי צה"ל שאומצו לאחר מכן לארוחות השבת. בזמן קבלת השבת ובהתרעת "צבע אדום", נפל קסאם בחורשת היובל הסמוכה לשכונה.

בשבת- למרות החלטת צוות צה"י כי בשבת בבוקר יתקיים רק מניין אחד, התארגן מניין משכימי הקום, כדי להמשיך בשגרה כמו בכל שבת. לאחר מניין שני, נערך הקידוש המסורתי הנהוג אצלנו בשבתות חרום, והיה עמוס בקוגלים ובכל טוב.

את שאר השבת העברנו בשלוה ובשקט יחסי, עם שיעור שהועבר ע"י אלחנן גינזברג העוסק במוסר מלחמה.

ביום ראשון- ילדינו היקרים (כיתות א'-ט') קיבלו הזמנה לאירוח חם בכנסת ישראל. נרגשים עד מאוד, הסתובבו הילדים בכנסת- נכנסו לחדרי דיונים, נתנו עצות להמונים, ופגשו גם כמה חברי כנסת. (הבנים אפילו זכו לשבת בכס מלכותו של ביבי- בשירותים...)

באותו הערב התקיימה חתונת רננה ושמעון בירושלים. על אף כל המאורעות והאתגרים שליוו את ההכנות לחתונה (ואולי דווקא בגללם), מספרים שהחתונה הייתה מרגשת ושמחה עד מאוד!

ביום שני- חדר האוכל הזמני התחדש בלוח מחזק, שהוכן בהשקעה רבה ע"י רעות זיו וטליה סרלואי, בחסות ועדת תרבות. הלוח מרכז הודעות בכל התחומים- תרבות/ צה"י/חינוך, ומחזיר מימים עברו את פינת הקריקטורה של הנזי. באותו היום נפתח במועדון לחבר פרויקט "שבת אחים גם יחד" בחסות ועדת פרט, המאפשר שהייה משותפת ומחזקת תוך כדי משחק ושתייית קפה. באותו ערב, התקיים ערב שירה בציבור באולם הרב תכליתי. אל ערב השירה בניצוחו של גדי רוח, הצטרפו אורחים מנחל עוז ומכפר מימון, וביחד התרוממה רוחנו הקהילתית. כלילה, נפל קסאם ליד בית משפחת פורת. נס גדול התרחש- למרות שחלון הממ"ד לא היה סגור בחלון הפלדה, לא נגרם נזק פיזי לאיש.

ביום שלישי- צום י"ז בתמוז, שבמהלכו הוחלט על הסכם "הפסקת אש". כמובן שהסכם זה התברר עד מהרה כהסכם חד צדדי, ומהר מאוד מצאנו עצמנו במצב חרום כתמול שלשום... אומרים שבימים הקרובים יחתם הסכם מחודש, אנחנו בינתיים ממתנינים בדריכות...

ביום רביעי - בשעת ארוחת הצהריים, נפל קסאם בדשא של חדר האוכל. ה"הבוס" היה מחריש אוזניים, ובהלה גדולה התעוררה בקרב השוהים במבנים. למזלנו לא היו נפגעים, רק נזקים קלים הכוללים שמשות מנופצות וחורים בקיר. יש אומרים כי חלק מהילדים זכו אפילו לקבל מכוחות הביטחון כמה רסיסים למזכרת... באותו היום, יצאו כארבעים איש מהקיבוץ לטיול הפוגה והתאווררות בכפר עציון, את האקשן הם הפסידו... בעלון זה מובאים שירים וסיפורים אישיים אשר נכתבו ע"י אנשי הקיבוץ, ילדיו וידידיו. כל אחד מספר על מבצע "צוק איתן" מן הזווית האישית שלו.

צנת קימלמן

אח י'אח"י ח3

(מנ'נת אח יראק יראק, מיל'יס מצודכנות לתקופה, נכתב ע"י בוקי ברט)

פזמון:

אח יאצח"י צח....

טוב שצח"י מאומן כהוגן,
טוב שחברינו נשמעים,
זהירות היא צו עליון כרגע,
כדי לשמור מכל צרה ופגע.
אוטוטו כל זה כאן ייגמר!
ורק חוסננו הוא שיישאר!
אין כמוך קהילתנו סעד,
מי ייתן שכך יהיה לעד.

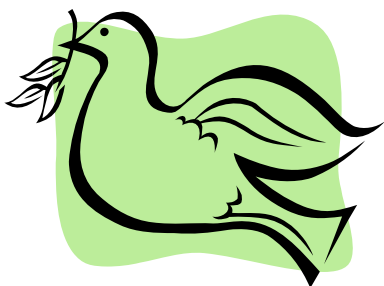
פזמון:

אח יאצח"י צח....

מה אני עושה פה לא יודע?
מה זה פה בכלל אני שואל?
מכל הצדדים, אני שומע
בוס וטראח, וצבע לא רגוע.
גם תקיפה וגם יירוט של צה"ל,
פה ושם גם נפילה מעל,
עופרת כבר היה, לצד ענן,
ועכשיו פשוט זה "צוק איתן"

פזמון:

אח יאצח"י צח,
אח ממד"י מד,
לא חמאס ולא קסאם,
ירעידנו רד, ירעידנו רד.
למה חדר אוכל כבר למטה?
למה הבריכה פתאום סגורה?
מכל הצדדים קיטור נמשך,
במיוחד מגיבורי תש"ח,
זה קטן לעומת מה שעברנו,
זה ממש משחק של ילדים!
איש לא יכופף גיבור של פעם,
בוודאי שלא טילי קסאם!!

השנה הראשונה

כמו שבחושך כבד כל גפרור קטן או נר מהבהב יוצרים אלומת אור גדולה, כך מערכת הגיל הרך במציאות טרופה זו.

בימים כאלה ששום דבר לא שיגרתי, שאתה יודע איך אתה הולך לישון בלילה ואין לך מושג לאיזה בוקר תקום, ישנה שגרה ברוכה קטנה אך ענקית במערכת הגיל הרך. ישנן אשר באות מבחוץ את כל הדרך משדרות, נתיבות והסביבה, ויש אשר מתוך קיבוצנו עושות מאמצים ותמרונים בין ילדיהן הפרטיים ובין ילדי הגן, וכל זאת להעניק טיפת שפיות, נחת ומסגרת לילדינו המשועים לכך.

אין אני רואה בפתירת המסגרות כדבר שהוא מובן מאליו, ההיפך הוא הנכון וכל צוות העובדות מבחוץ ומבפנים ההורים, המתנדבים וכמובן המנצחות על הכל שושי ואילה ראוי להערכה לאין שעור. גם הצוות שנבצר ממנו להגיע לא מפסיק לדרוש בשלומם של הילדים וההורים, לשלוח חיזוקים וגעגועים לימים טובים יותר, ועל כך התודה.

יצאתי קצת לשמוע להשמיע וכמובן לתת הרבה כבוד.....

שושי ואילה (מנהלת וסגנית הגיל הרך): "בשבוע האחרון מערכת הגיל הרך עבדה ימים ולילות ופתחה את כל יחידות הגיל, על מנת לתת מענה ל-60 הילדים שנשארו בסעד, לשגרה נורמטיבית עד כמה שניתן, ופעילויות מיוחדות שתרמו מתנדבים מהמועצה והקיבוץ. אנחנו רוצות להודות לצוות שבא מבחוץ במסירות ונאמנות, להורים ולנוער שעזרו ונתנו יד בבתי הילדים. אנו מאחלות לקהילת סעד שנצמח מתוך הקושי ונפיק ממנו את המיטב!"

ענת יפרח (גננת גן דקל): "האחריות שאנו נושאות כצוות מוציאה מהפועל לכח יש מאין. החוסן שמקבלים מההערכות בקיבוץ גורמות לנו להרגיש הכי בטוח, ולרגע לא חושבים על אפשרויות אחרות. הורים רבים פנו במטרה לעזור בהעברת פעילויות ובכל נושא אחר. הילדים, הן הפרטיים והן של הגן, מרגישים בטוח. כולי תפילה שנצברו בזיכרונם חוויות נעימות שעזרו להם להתגבר בימים קשים אלו."

ליזה (מובילה של בית תינוקות גרה בשדרות): "לקום כל בוקר ולחשוב איך עבר הלילה ומה קורה בקיבוץ זה מפחיד. אבל אני באה כי אני יודעת שיש אמהות עובדות שצריכות את הגן פתוח. אני באה במטרה לעזור וגם במטרה לשמור על השגרה של הילדים ושלי, שאני לא אשתגע בבית."

מור (עובדת בכלנית-בית תינוקות גרה בנתיבות): "אני מרגישה שאני נותנת מעצמי במיוחד בתקופה כזאת לחוצה, מצב שבו הרבה מהצוות לא יכול להגיע. אני מפתחת שיגרה מתוחה ואני בעיקר מפחדת על הילדים, לא עליי."

שרה גולן (מ"מ ברימון-דקל): "הכל זורם. אני רוצה לשבח את הילדים על התנהגותם בזמן צבע אדום. השבוע היה צבע אדום בזמן ארוחת הצהריים והילדים קמו למופת בצורה מסודרת ובלי היסטריה לממ"ד. ממש כל הכבוד!"

יסמין קרב אל (אמא לילדים במערכת): "המטפלות אהובות ויקרות! תודה רבה להן על כל המסירות בימים אלו. אוהבות אותן ואין עליהן!"

הדס עמר (אמא לילדים במערכת): "למטפלות היקרות והמקסימות מגיעות אלפי תודות על הנכונות ועזרה בתקופה קשה זו. בזכותן ילדנו מצליחים לשמור על שיגרה ונהנים מפעילויות מפיגות מתח. טוב לדעת שילדינו בידיים אוהבות, בטוחות ובסביבה הטבעית שלהם. כולנו אוהבים מוקירים ומחזקים את ידיהן, ובאופן אישי לא הייתי מצליחה לעבור את התקופה הזאת בלעדיכן..."

אסתר רונה (אמא לילדים במערכת): "מבחינתי זה שיש מערכת פתוחה זה שומר על השפיות של הילדים. תודה ענקית לשושי ולצוות זה ממש מציל אותנו!"

אליעד (ילדי בן ה-6.5 שבגן דקל): "היה כייף מאוד! לא פחדתי. עשינו פעילויות כמו פעילות של קק"ל שהסבירה לנו איך בנו את ישראל. וכיף לי להיות עם גן רימון וליאל אחותי. אנחנו משחקים המון וזה כייף."

ליאל (ילדתי בת ה-5 שבגן רימון): "היה לי כייף. אני אהבתי להיות עם גן דקל ועם אליעד. שהיה צבע אדום פחדתי קצת ושזה נגמר אז הפסקתי לפחד. אני שמחה ללכת לגן."

לסיכומם של דברים, הקיבוץ, הנהלת הגיל הרך וכמובן הצוות ראויים לכל הכבוד וההערכה. יש לציין כי הייתה הירתמות מעוררת השתאות מכל החזיתות- ותיקות, אימהות, בנות נוער, חטיבה, תיכון, וכל הבא ליד. ממש מחמם את הלב!

שנוכח להגשמת מילות השיר: "הנה הם באים ימים של שקט, אחרי הרעש הגדול והנורא. אפשר לנוח קצת על המרפסת ולאסוף את שברי הסערה..."

עֵית דְּנִיאָלִי

עַל הַפְּצוֹת וּכְדוּרָא - מוֹנִדִיאלִי בְּהַקְסָאִים

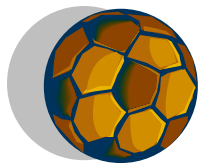
בעקבות הירידה במצב הביטחוני- גם מצב הרוח שלי ירד, וכמעט ולא עקבתי אחר המונדיאל. שני הבנים שלי בצבא (אחד בסדיר ואחד במילואים), והמחשבות שלי עסוקות בהם כל הזמן.

אני רואה בכדורגל תחום מקצועי, ולכן אין לי רגש לשום קבוצה, חוץ מארגנטינה כמובן.

את משחק הגמר שהתקיים השבוע ראיתי עם פלוגת המילואים של הבן שלי, אותם אירחתי בשמחה בביתי באור הנר. חגגנו כראוי למונדיאל, עם פיצות ואמפנדס (מאכל ארגנטינאי ידוע), תוך כדי התעסקות בעניינים צבאיים וטלפונים.

היה ערב מהנה, אשר שיחרר אותנו מהלחצים של התקופה האחרונה.

מקווה שעוד 4 שנים ארגנטינה תיקח את הגביע!

מכסלו

אופוריה היה שמה. מדינה קטנטנה, שיטחה 2 קמ"ר, ממוקמת בין הישובים ארז ונתיב העשרה. למעט מדינת הוותיקן- הקטנה בעולם.

רובו של שטח המדינה הקטנטנת היה מכוסה במפעל לייצור שמשות מיוחדות שעל אף עמידותן לפגעי אנוש וטבע, אפשרו מבט צלול ונקי למרחקים.

את המפעל הקים אחמד חוסיני, יזם ערבי עשיר מכווית. לאחר שנתייבש חוסיני מלקבל אישור להקמת המפעל בארצו, חיפש מקום לממש את חלומו משכבר ומצא אוזן קשבת אצל ישראלי ששהה בשליחות בארה"ב, שלו קשרים הדוקים עם 'האנשים הנכונים' [כלשונו].

למרות התחזיות הקודרות של אנשי שלומו, קם המפעל לפני מספר שנים והוא במגמת שכלולים והתרחבות כל העת. כרגע אין המפעל מצליח לספק את בקשות המתעניינים בעולם כולו. הפועלים כולם מרצועת עזה, 1000 במספר, עוברים יום יום מעבר המצויד במיטב המכשור הטכנולוגי לאיתור כלי נשק רחמנא לצלן, אך מזה שנתיים שלא נימצא גם כדור רובה אחד מוחבא בין בגדי הפועלים, אלא שלעת עתה הוחלט להמשיך בבידוק הקפדני.

אל יקל בעיניכם הדבר. תחילה, התקשה מאד אחמד לגייס את הפועלים. העובדים גילו את אזנו כי פעילי חמס ברצועה מאיימים על משפחותיהם, אורבים לילדיהם בדרך לבי"ס ומסבירים להם בחנופה ובליווי מגדנות כי יציאתם של אביהם לעבודה במפעל באופוריה- אין כמוה כבגידה בעם הפלסטיני השואף לעצמאות. אלא שלאחר שחוו 20 האמיצים הראשונים אפשרות לכלכל את משפחתם במשכורת הצנועה שקיבלו בתמורה לעבודתם, ולאחר שסיפרו לחבריהם כי לאחר ימי מחסור רבים שבו ועלו על שולחן משפחתם זיתים כבושים, סלטים מתובלים ואף בשר פעמים בשבוע- הצטרפו אליהם עוד ועוד אנשים. לאחרונה שמע אחמד כי ניתן למפעל גיבוי פומבי מדוברת של חבורת צעירים הקוראת לעצמה 'תקוותנו'. חבורת 'תקוותנו' מורכבת מאנשי רוח ומאנשי תקשורת רוב פעילותם מצולמת ישירות דרך לווין ומועברת לעולם כולו ברשתות השונות באינטרנט. לא פעם ולא פעמיים השתלטו פעילי חמס על אתרי החבורה, אך פעיל באו"ם המגויס לעזרתם הצליח לשבש את יעדי מבצע החמס באיומים של הפסקת תזרים ההספקה לרצועה. אבל הרי על המפעל רצינו לספר. כאמור ממשיך המפעל ומתפתח כל העת. לאחרונה הוקמה שלוחה של המפעל בארה"ב ואף נשלחו שלושה מהנדסים תושבי עזה לקורס קידום בארץ הרחוקה ללמידה אודות קו יצור חדש.

הצלחת המפעל עשתה לה כנפיים וכרגע מצויים מספר יזמים במגע עם אנשים משפיעים מעזה במטרה להקים באופוריה מפעלים נוספים שתפעולם מצריך עבודת ידיים מרובה. והמפתיע ביותר- לאחרונה התעניין בהקמת מפעל בעזה התעשיין הישראלי הידוע ציון גלילי, אשר קונן בפני אחד העיתונאים על הישראלים המפונקים שאינם מוכנים לכלכל את ידיהם בעבודת כפיים וסיפר כי ביטל לאחרונה הקמת מפעל בסין בגין עלויות שינוע גבוהות.

סתם סיפור...

דליה רוצי

מה נצפה בחינוך...

ראשית אאחל למרכזת החינוך ולמשפחת לנדאו- מזל טוב! לרגל נשואי רננה.

מסיבה זו דרורית ואנוכי לקחנו את שרביט ההנהגה לשבוע זה. כל עם ישראל ומערכת החינוך בתוכם, עבר טלטלה גדולה. המערכת התארגנה יפה לחופשת הקיץ ואמורה הייתה לפעול בצורה מסודרת ומתוכננת. לצערנו, המציאות השתנתה ובמהלך השבוע שחלף היינו (כל צוות החינוך) אמורות להתארגן בצורה ספונטנית, מהירה וזורמת. אני רוצה לציין את עמידתן האיתנה של המדריכות שלנו שגם הן עוברות ימים לא קלים ואמורות להכיל את הילדים ולחיות עם השינויים המהירים.

בסוף שבוע שעבר ילדי א-ו הוזמנו ע"י עיריית רעננה ונסעו ליום הפגה. הם בילו באולם ספורט והופעלו בפעילויות ספורט שונות.

ילדי התיכון נסעו לשבת כבר מיום ה' בצהריים לעין הנצי"ב, השתתפו בטיול לילי שערכה מועצת עמק המעינות לכל הנוער שלהם, היו בסחנה והתארחו בקבוץ במשך השבת.

תודה גדולה לנוער עין הנצי"ב, לנעמה ולאחותה שארגנו את האירוח, ותודה למלווים. היה חשוב!

בימים א', ב'- ילדי א-ט נסעו לירושלים. ביום א' הם הוזמנו לכנסת, צפו במופעים שונים וגם סיירו בצורה מודרכת בחדרי וועדות הכנסת ובמליאה. ביום ב' הוזמנו ע"י הסינמה סיטי צפו בסרט, סיירו במוזיאון התנ"ך שנמצא במתחם ולאחר א. צהריים חזרו הביתה שמחים ומרוצים.

ביום ג'- יז' בתמוז שהו ילדנו בבתי הילדים, קיימו מעגלי שיח על תחושותיהם, התייחסו למשמעות היום ומדריכות חמודות מטעם הקק"ל העבירו הפעלות שונות באיכות הסביבה ומפת א"י. ביום ד' מתוכנן יום הפעלות עצמי עם תוספות חיצוניות וביום ה' מתוכנן טיול לגוש עציון בהדרכת ב"ס שדה. נקווה שיהיו אלה ימים מהנים ומרגיעים. תודה מראש לכל המתנדבים שיגיעו בימים אלה להפעלות השונות.

ואסיים כמו דברי עידית מהשבוע שעבר: "אין לי מושג מה צפוי לנו בשבוע הבא..." בתקווה שיהיו לכולנו ימים שקטים לאורך תקופה משמעותית! בהצלחה לצוות החינוך שימשיך בלעדינו, אתן עושות עבודת קודש!

דלורית ואתוקה

אפשר להיפגש עם הדרכת מנח"ל?...

ביום שלישי בערב לפני שלושה שבועות, הייתה אזעקת "צבע אדום". מאוד נבהלתי, ורצתי עם שאר המשפחה לממ"ד. באמצע הריצה נפלתי על היד, והרגשתי כאבים חזקים מאוד. לא הצלחתי להזיז אותה, והיה לי ברור שנשברה לי היד. שמו לי גבס ותחבושות, ואני מקווה שבמהרה יורידו לי את הגבס וארגיש יותר טוב.

דלורית ואתוקה

נוהגים בהטחות השבילי הקיבוץ

בשנים האחרונות רבו כלי התחבורה בשבילי הקיבוץ: קלנועיות / מיולים / קלבקארים / אופניים / חשמליות / וספות, והרבה רכבים פרטיים.
כולנו רוצים להגיע מהר לכל מקום !!! האם אנחנו נוהגים בטוח???

הרצאה בנושא נהיגה בטוחה בשבילי הקיבוץ תתקיים בתאריך: כ"ג תמוז 21.7 בשעה 19:00-17:30 במועדון לחבר.

ההרצאה תועבר ע"י חברת "לב חי", ותתמקד בנושאים הבאים:

- הגורם האנושי ומניעת תאונות.
- שמירת מרחק-צמתים מוקד של סכנה.
- נהיגת חורף / קיץ, בהתאם לעונות השנה.
- הדרכת קלנועיות ורכב תפעולי.

מוזמנים כל הנהגים והנהגות!

דאל סצאת - ממונה הטחות קיבוץ סצד

לרננה ושמואל - מלף טוב לרלף נישואיכם!

לצידית ולנחום ולכל המשפחה

שתלכו להרבה שמחה ונחת!

ללאה ואברהם ימני

מלף טוב להולדת הננינה, נכדה ללילית ואבי מאלו

בת ללביה ודוד מאלו

ליוכבד אולף

מלף טוב להולדת הננינה, נכדה למרה ויוסי אולף

בת למוריה ואסף אולף

טיוף הפוסה באש עציון

יצאנו בבקר יום רביעי לסיור ייחודי בגוש עציון, המשלב ישן וחדש. התחלנו בתצפית מרשימה ליד בת עין, בה צפינו מלא העין מכפר עציון עד אשדוד. נכנסנו למערת מסתור ששמשה במקורה כמקום אחסון ופריכת זיתים, ומאוחר יותר כבונקר וכחדר טיפולים לחברי משואות יצחק. טילנו בעין חובלה ונחשפנו למקורות המים בגוש עציון. לא ויתרנו על סיבוב בישוב בת - עין והתרשמנו מהבנייה והפיתוח במקום.

למדנו בעזרת מדריכנו החביב, אריק בר זהב, שההתיישבות היהודית בגוש עציון שהייתה אינטנסיבית בימי בית שני, הופסקה אחרי מרד בר כוכבא, וחזרנו להתיישב שם רק בראשית המאה העשרים. היתד שנטעו ראשוני כפר עציון, נגדעה באחת למשך תשע עשרה שנה, באכזריות אין קץ ע"י הפורעים תושבי הכפרים - זאת ראינו במופע האור קולי המתאר את קורות כפר עציון והגוש כולו. אותם מעשי הראשונים נתנו את הבסיס להתפתחות העצומה של גוש עציון היום. בסיור רכזנו עברנו לאורכה של אפרת, וחזינו בהתפתחותה מצומת הגוש עד בריכות שלמה. קינחנו את טיולנו במים הקרים של אמת הביאר, והתרשמנו ממפעל מים מיוחד זה. כמובן, גם 'הרווחנו' שיכולנו לשמוע רק מרחוק על נפילת הטיל במרכז הקיבוץ, ושוב בחסדי שמיים ובאחריות החברים - ללא נפגעים. ראוי לציין את השיתוף הנחמד של כעשרה מטיילים מתקומה, שהוסיפו לאווירה הנעימה. תודה לבי"ס שדה כפר עציון ולעמותת כיל, על האירוח הלבבי וההדרכה המעניינת. ושוב נוכחנו לראות שיש לנו ארץ נהדרת וועדת תרבות לתפארת.

בני ורחל אינלברג

טיוף תיכון עציון הנצ"ב

בעקבות המצב וביטול התכנית הקבועה לחופש, הוזמנו כ-15 נערי ונערות התיכון להפוגה בעמק בית שאן. הגענו לשם ביום חמישי בערב, ומיד נסענו ל"טיול לאור ירח" של נוער המועצה. היה כיף לראות נוער איכותי ומגובש ולהצטרף אליהם לחוייה!

בשישי בבוקר, אחרי ארוחת בוקר וארוחת הפסטות המסורתית של עין הנצי"ב, נסענו לשחות קצת בסחנה, ובחזור קפצנו למעיין של עין הנצי"ב. לקראת השבת נכנסנו לשלפשוטונדה ארוך בחדרי המדרשה הנעימים ובערב שבת אכלנו עם אנשי הקיבוץ בחדר האוכל.

בבוקר התחלקנו לקבוצות קטנות והתארחנו לארוחת צהריים אצל משפחות שונות בקיבוץ. סעודה שלישית אכלנו ביחד עם תיכון עין הנצי"ב שאירחו אותנו בכיף ובשמחה!

חזרנו במוצאי שבת לקיבוץ היישר למטח קסאמים, ובהחלט היה קשה להתרגל אחרי השקט והרוגע בצפון הרחוק. תודה לכל המארגנים, למדריכים אשר ונעמה, ולמלווי הטיול- דור אש, שעיה לייכטר ויהב יחיאל.

רתם וייס

דזאן און אפאלאט הרצח

משפחת רונית וארלה ברט וילדיהם, נמצאים כרגע בחופשה באוסטריה (שאורגנה מזמן) לחגיגות לרגל גיוסה של עדן לצה"ל.

רצה הגורל הטוב, והחופשה יצאה לדרך "בפוקס" בשבוע "צוק איתן". מתוך דאגה כנה לשלומם של סבא וסבתא, כתבו עדן (ושני) את השיר להלן:

אי שם בתוככי הגדה
 קבור בונקר סודי ובו מפקדה
 נפגשים בו כעת ראשי החמאס
 עם מחמוד עבאס, כי לו כבר נמאס.
 "זה כישלון מחפיר" האשים יו"ר הרשות
 "תקשיבי", אמר משעל", זה לא כ"כ פשוט.
 המטרות – ד' ו-ח' הידועים לשמצה (* ד' ו-ח' הם דני וחנליה).
 חומקים בקלות מכל הפצצה
 גם ה-CIA בוחשים בקלחת,
 ופוטין הזה כבר עושה לי קדחת!
 השתולים של השטאזי – "הברטים" כביכול
 הם כרגע בעדיפות עליונה מכל!
 החיסול הממוקד שלנו סוכל
 בעזרת איגוד חייזרי החלל!"
 "אין ברירה", טען הנייה", חייבים לוותר,
 פועלים כאן כוחות חזקים יותר."
 נאנח אבו-מאזן, איסמעיל וחאלד גם
 ולרגע ארוך כל החדר נדם.
 מבצע 'הכה את המומחה' מבוטל כעת,
 נעזוב בשלום את ד' ו-ח'.

עדן ברט (עם קצת עצרה fe עני ברט)